

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

พิจารณาโดยธรรม

เมื่อเข้าออกไปแต่เข้าไปดูที่จะขุดร่องน้ำให้น้ำออกคลองใหญ่ห้วยหมากแข้ง คือฝนตกแถวนี้ๆ จะไหลลงไปนี้หมด ถ้าไม่มีคลองรับกันแล้วไม่ได้ เสีย เตี้ยวก่ำแพงก็พัง นาก็ท่วมหมด จึงต้องไปดูซ้ำอีก เมื่อเข้าไปแต่เข้าเลยเที่ยว คือด้านคลองที่เขากำลังถมเป็นถนนนี้ แต่ก่อนท่านปัญญาท่านทำเสาดิดกันกับริมคลองเลย เพราะท่านไม่ทราบว่าคุณเขาอยู่ทางโน้น เกี่ยวข้องกับวัดอย่างไรบ้าง เพราะเราเปิดให้ท่านเลยว่า โครงการที่จะทำก่ำแพงนี้ให้เป็นเรื่องของท่านทั้งหมด ถ้าพูดถึงเรื่องความฉลาดเรายกให้ท่าน บอกว่าเราไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง เราวางอย่างนั้น คือปรกติเคยเป็นมาอย่างนั้น ถ้ามอบภาระให้อะไรแล้วเราจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง ยิ่งท่านปัญญาท่านยิ่งฉลาดในเรื่องเหล่านี้แล้ว เราก็คือเป็นที่ตายใจเลย

ไปเจอเอาตอนนั้นซิ เราลืมนึกเอาอยู่ทางด้านนั้น เราถึงไม่ได้เตือนหรือไม่ได้บอกไว้ที่จะทำแนวก่ำแพงฝากคลองเหล่านี้ให้เป็นทางออกมาจากนาเขาออกมาที่นี่ เราไม่ได้บอกนั้นซิ ไปเห็นเสาก่ำแพงตั้งขึ้นจึงมาสะดุดใจ เลยต้องแก้ไขใหม่ แก้ไขก็แบบตามตามเลยนะ แบบกฐินวัดโพธิ์นั่นแหละ ตามแบบกฐินวัดโพธิ์ อันนี้มันเอาจริงด้วย คือมันเอาไปแล้วด้วย กฐินวัดโพธิ์มีแต่จะ เข้าใจใหม่ ยังไม่แน่ อันนี้มันตามตามแล้ว พอไปดูแล้ว อ้าวตาย ทำใจกันนี้ นานี้ถึงเราจะเปิดทางให้เขาตามธรรมดาออกมาที่นี่ก็ได้ แต่เขาจะหาที่โล่งใจไม่ได้เพราะไม่ได้เป็นเจ้าของทาง นาของเขาออกเป็นเจ้าของทางของเขาไปเลย ทางนาเขาก็โล่งไปเลย เราคิดอย่างนี้

เพื่อไม่ให้ยุ่งยากภายหลังหลังจากเราตายแล้ว มันจะมี จึงต้องรีบจัดการทันทีเลย เอาพระออกไปจัดการวางแนวใหม่ วางแนวข้างใน ๆ ให้เรียบร้อย เอารถชนต้นเสาชาดไปเลย ๆ ตั้งแนวใหม่ นี่ละเมื่อเข้าถึงได้ไปดูอีก จะทำยังไงอีกคลอง น้ำไหลมาทั้งหมดบริเวณวัดเรานี้จะลงที่นี้ แล้วที่นี้น้ำจะไหลไปที่ไหน ไม่มีทางน้ำจะเสียอีกทั้งนาเขาก็จะเสีย ก่ำแพงก็จะเสีย เพื่อความแน่นอนเมื่อเข้าถึงไปตั้งแต่เข้าเลย นี่จะขุดคลอง รวมน้ำทั้งหมดลงไปนั้น ขุดคลองให้ไหลลงไปห้วยหมากแข้ง ให้เป็นคลองไปเลย อยู่ในบริเวณวัดบริเวณก่ำแพง ขุดคลองให้ออกโน้นเลย เราไปดูแล้วจะเป็นที่แน่ใจละ จะไม่เสียทั้งนาด้วย ทั้งก่ำแพงด้วย น้ำก็จะไหลออกนี้ออกช่อง ๆ ลงไป จะไม่เสีย

นาเขามีมาตั้งเดิม วัดเรานี้มีหลังนาเขา เพราะฉะนั้นเขาจึงต้องมีน้ำหนักกว่าวัด เพราะเขาตั้งขึ้นก่อน เป็นพื้นเพอยู่ก่อนแล้ว แม้จะเป็นกรรมสิทธิ์ของวัดเดิมที่ก็ตาม เขาก็ไม่ผิด ของเขาของนาเขาเขาตั้งเดิม เขายิ่งแน่นกว่าเราอีก พิจารณาอย่างนั้นพิจารณาโดยธรรม มีทางเดียวต้องเปิดให้ อย่างอื่นไม่เหมาะ คือเราถ้าเปิดให้เขาเข้าออกได้ตลอดเวลา เราไม่ปิดอย่างนี้ก็ไม่ผิดทั้งศีลธรรม กฎหมายบ้านเมือง แต่ศีลธรรมเป็นชั้น ๆ ละซี ที่จะให้ละเอียดยาใจจริง ๆ ก็คือ เราต้องเปิดทางให้เขาเลย เป็นกรรมสิทธิ์ของเขาที่เดียวเลย นี้เรียกว่าศีลธรรมชั้นละเอียดยกกว่านี้

ที่ว่าเปิดทางให้เขาก็ถูกต้องตามศีลตามธรรมแล้ว ก็เป็นชั้นหยาบ เมื่อเปิดทางให้เขาเป็นสมบัติของเขาเองเลยแล้ว เป็นศีลธรรมอันละเอียดยก เขาก็โล่งใจ เราก็อโล่งใจหายห่วง เพราะฉะนั้นจึงต้องไปดู นี่กำลังจะทำถนนไป เราต้องคอยดูแลเอง อย่างไรนาที่ซื้อเหล่านี้ไม่ใช่ซื้อได้ซื้อเอาอย่างนั้นนะ ศรัทธาเขาจะซื้อนาเหล่านี้มาถวายวัด เราไม่ได้คิดอะไรแหละ เป็นเรื่องของเขาคิด เราก็อถามเรื่องการซื้อการขาย เงินมันมีอำนาจมากนะ เพื่อให้เป็นความถูกต้องเป็นธรรมและร่มเย็นนั้นต้องให้ธรรมเป็นใหญ่กว่าเงินนะ ว่างี้เลย ให้ธรรมเป็นใหญ่กว่าเงินก็คือว่า ถ้าซื้อเขาๆ เป็นที่หลงใจหรือไม่ จะเอาเงินไปตุม ๆ บังคับเขาเลยนี้ใช้ไม่ได้ นะ ไม่เอาเราไม่เล่นด้วย เราบอกอย่างนี้เลย เราไม่เล่นด้วย ถ้าเขาเป็นที่พอใจสมควรใจที่จะขายหนึ่ง อันดับที่สองคือว่าเราผู้จะซื้อนี้พอใจที่เขาจะไปซื้อที่ไหน ที่ดินที่ไหนดีไม่ดีแล้วเขาต้องการที่นั้น เราไปซื้อให้เขา ให้เป็นที่พอใจกันทั้งสองฝ่าย ทางวัดถึงจะรับได้ เราบอกอย่างนี้

ทางนั้นเขาก็บอกเขาพอใจแล้ว ไปย้ำอีก เราว่าอย่างนี้นะ ให้เป็นที่หลงใจ เราย้ำ เป็นความพอใจของเขาอยู่แล้ว คือที่ไหนเขาไปดูที่เขาชอบแล้ว ก็ให้เราไปซื้อให้เขาเลย แล้วเอานาเขามาเลย ทั้งหมดเป็นที่พอใจเขา เราจึงลงใจให้ซื้อ ไม่ใช่ซื้อสู้มสู้มห้านะ นาแถวนี่เป็นที่หลงใจของเจ้าของนาทั้งนั้น ไม่ขัดไม่ข้อง ไม่มีอำนาจบาตรหลวงไปเหยียบปากเหยียบจุมุกเขา ต้องเอาธรรมเข้าไป นาแถวนี่จึงเป็นธรรมทั้งหมด ซื้อไว้สามแปลงสี่แปลง เราไม่มีเจตนาเลยนะว่าจะซื้อ เพียงเท่านั้นก็พอแล้ว

ฝ่ายลูกศิษย์ลูกหาคิดเรื่องกว้างขวางออกไปอีก มาเสนอขอซื้อที่นี้ให้เป็นความสะดวกสำหรับพระ ว่างั้น เราจึงได้พิจารณา แล้วก็แยกแยะถึงเจ้าของไร่เจ้าของนาให้เป็นที่หลงใจกับผู้ซื้อ อย่าเอาอำนาจบาตรหลวงอะไร ๆ มาทับกันเป็นอันขาด เราบอกอย่างนี้ ให้เป็นที่หลงใจด้วยกัน ไปย้ำอีกที่หนึ่งจนเป็นที่หลงใจเรียบร้อยแล้ว เขาก็ได้ไปซื้อเอาที่ที่เขา

ต้องการ นาแปลงนี้ต้องการนาแปลงนั้น จะซื้อนาแปลงนั้น เราจะให้นาแปลงนี้ต่อเขา เป็นที่ลงใจทั้งสองฝ่ายแล้วเอา ตกลง มีแต่แบบนี้ทั้งนั้นเราจึงรับไว้

แปลงที่ซื้อใหม่ ๆ นี้ เจ้าของนาเขาอาจจะคิดเป็นอกุศลต่อเราอยู่บ้าง เพราะเขาไม่ทราบเรื่องราวเดิมเหมือนเรา นาแปลงนี้พ่อของเขาเป็นน้องของมารดา คือลูกผู้น้องของมารดา เราเรียกเขาน้ำ ที่นี้เด็กลูกของน้ำนี้อาจจะไม่ทราบความชัดเจนที่นำมาพูดกับเรา บอกว่าเอาอะไร ๆ นี้เปิดให้หมด ว้างนั้นนะ ถึงเด็กเขาอยากจะขายอะไรที่ไหนแถว ๆ นี้ให้ออกไปจากกำแพงนี้เป็นนาของเขาลูกถามไป เขาจะขายอะไร ๆ ก็ได้ไม่ว่าแหละ ที่หน้าวัด แยกยังไม่ตาย ถ้าเขาอยากจะขายที่นี้ศรัทธาของเราที่เสนอยากจะทำซื้อ หน้ากำแพงนี้แหละแต่ก่อนเป็นนาของเขาทั้งนั้น อยากจะซื้อ ทางนั้นเขาก็คิดอยากจะขายอยู่ พ่อของเขาเปิดไว้แล้ว แล้วยังจะทำอะไรก็แล้วแต่เขา ขออย่างเดียว นี่อันนี้ที่มันปักลิกนะ คือขออย่างเดียวว่านาแปลงนี้นั้น อยากจะเอาไว้ให้ลูกให้หลานเขาเป็นมรดกต้นทุนสืบทอดไปเมื่อเวลาเราตายแล้ว ว้างนั้นนะผู้เฒ่าพูด เพราะฉะนั้นอันนี้จึงไม่ให้ขาย

ที่นี้ลูกเขาไม่รู้ชี้ นำกับเราได้มาพูดกันแบบนี้ เราไม่ได้เสนออะไร ทางโน้นพูดอย่างนั้นต่างหาก ว่าอันนี้ไม่ให้ขาย ขายก็จะขายให้ใคร ก็จะต้องขายให้วัดใช้ไหม ก็แกพูดอย่างนั้นเราก็ยอมรับทันทีเลย เขาไม่ขายแล้ว ที่นี้พ่อทางโน้นขาย ทางนี้ขาย เราก็สั่งไว้แล้วว่านาแปลงนี้อย่าซื้อนะ เราก็บอก ทางโน้นเขาไม่รู้ รู้แต่เรา เราจึงบอกกับพระ นี่น้ำได้สั่งไว้แล้วแต่ต้นเพื่อให้เป็นมรดกแก่ลูก ๆ ต่อไป ไม่ให้ขายนาแปลงนี้ ที่นี้ลูกเขาอาจไม่ทราบ อาจจะคิดเป็นอกุศลต่อหลวงตา ว่าอิจฉาตาร้อนหรืออะไรต่อเขาบ้างก็อาจเป็นได้นะ เราไม่ทราบจริง ๆ แต่มันอาจเป็นได้

พอหลัง ๆ มานี้เรามาซื้อนาแปลงข้าง ๆ นี้ ดุยิบแย็บมาให้ได้ยินว่าเขาก็อยากขายเหมือนกัน เราก็ให้ไปถามดู ถ้าเป็นความพอใจของเขาแล้วเราก็ไม่ว่าอะไรแหละ เงินส่วนนี้เขาก็จะได้เอาไปเป็นประโยชน์ส่วนอื่นของเขา ถ้าเป็นความสมัครใจของเขาจริง ๆ แล้วพ่อก็ตายไปแล้ว เขาก็เป็นผู้ครอง ความหนักใจเบาใจจะอยู่กับเขาผู้ครองสมบัติอันนี้ ให้ถามเขา เขาก็ขายทันทีเลย ก็เลยซื้อกัน นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนั้นนะ เราทำทุกอย่างจะเป็นอกุศลมาสวนทางไม่ได้เป็นอันขาดนะเรา เราต้องให้เป็นธรรมล้วน ๆ ทุกอย่างเลยเที่ยวเป็นอื่นไปไม่ได้ มันขวางอยู่ในนี้แล้วเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าขวางอยู่แล้วยังไงก็ไม่เล่นด้วย ถ้าว่าโล่งแล้วพุ่งเลย

นี่ละเรื่องราวมันบรรดาพี่น้องทั้งหลายไม่ทราบก็กรุณาทราบเสีย ว่าด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ เราเป็นผู้ปกครองดูแลทุกอย่าง ได้ปรึกษาหารือจากเราเรียบร้อยแล้ว ทดสอบ

ทุกอย่างไม่มีอะไรเป็นที่ข้องใจ พอใจทั้งสองฝ่ายแล้วจึงได้ตกลงซื้อกัน เพราะฉะนั้นเรื่องมันถึงราบเรียบ ซื้อมาใหม่ ๆ นี่ก็เหมือนกัน นี่เขาอยากขายอยู่แล้ว พอเราแย็บถามเท่านั้น เขาก็พุ่งมาเลย เราจับทราบแล้วก็ถามเขาเรื่องราคา ราคา ตกลงกันทันทีเลยเพราะเขาจะขายอยู่แล้วเจ้านี่ ที่น้ำมันก็เตลิดถึงโน้นเลย มันถึงกว้าง

เรื่องความเป็นธรรมนี้ เรียกว่าเรายืนยันในหัวใจเรานะ เราไม่เอาใครมาเป็นพยาน เราเอาหัวใจเราเป็นพยาน ทุกอย่างจะดูอยู่จุดนี้ พุดง่าย ๆ ชัดหรือสะดวกอะไรจะอยู่จุดนี้ พุดข้างนอกบีบจับกัน เกี่ยวโยงกันตลอด ๆ เช่นอย่างเราดำเนินการช่วยชาติเหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ถือว่าธรรมดาที่เขาโจมตีหลวงตานี้เลย ให้เขายกมาสยามแดนโลกธาตุหลวงตากี้ ไม่มีอะไรเลย เพราะเป็นธรรมล้วน ๆ ต่อพี่น้องชาวไทยทั้งชาติเรา ด้วยเหตุที่บ้านเมืองจะล่มจม ก็เมื่อเจ้าของมีอยู่จะปล่อยให้ล่มจมได้หรือใช้ไหม มันก็ต้องตะเกียกตะกาย แล้วตะเกียกตะกายก็ต้องมีหัวหน้า แน่ะ เราก็คิดเต็มอกของเราเลย จนกระทั่งถึงเราร้องไห้ออกมาเลย เทียวนะ สะเทือนใจมากเมืองไทยของเราจะล่มจมคราวนี้ สะเทือนใจถึงขนาดเราร้องไห้ออกมาเลย

เราพิจารณาทันทีเลย เอากันเลย พุง ๆ อันนี้เราก็พูดบ้างแล้วว่าเราจะหาผู้นำ เรายังไม่ได้คิดว่าเราจะ ผู้นำนะ จะหาผู้นำ กำหนดพิจารณาไปไหนเปิดช่องนี้ปิดช่องนั้น โลงช่องนี้ปิดตรงนั้น ๆ รอบตัวมีแต่แบบเดียวกัน ไม่มากก็น้อยมีตลอด ๆ ทำยังไงนี่วะ เรา กำหนดใส่จุดใด ๆ ผู้ใดที่สมควรว่าจะยกชาติบ้านเมืองขึ้นไปได้ตามความนิยมของสังคมว่า จังเถอะ กำหนดไปตรงไหน เปิดตรงนี้ก็ไปปิดตรงนั้น ๆ อ้าว ทำยังไง หมุนเข้ามาละซีที่นี้ นี่ละเรื่องมันจะได้ นะ เราพูดเปิดอกเสียเลย เรากำหนดไปหมดแล้วที่ไหน ๆ โลงไปนี้บีบ โลงเพื่อปิด แน่ะ คุณเพื่ออันตราย คุณอยู่ตรงนี้ อันตรายอยู่ตรงนั้น ๆ อ้าว ไม่ได้ นี่ละเรื่องราว ถึงได้หมุนเข้ามาหาตัวเองละที่นี้

เพราะความที่จะยกชาติมันเต็มกำลัง จะหาใครเป็นผู้มายก ที่แรกเราไม่คิดว่าเราจะ เป็นผู้ผู้นำนะ จะให้ผู้อื่น เป็นแต่เพียงว่าอุบายวิธีการใดเราจะช่วย ความหมายว่านั่น แต่ไปไหนมันก็ตีบตันอันตู่ไปหมด จึงวกเข้ามาพิจารณาที่นี้ พอพิจารณาที่นี้ เอ้า โลงใหม่ ไม่กว้างแต่โล่ง ไม่กว้างไม่มีภัย โลง ๆ เอ้า ๆ เอาอันนี้แหละ ที่นี้ออกละนะ คือมันไม่มีปิดตัน ข้างหน้า คือความทุจริตความเป็นภัยตรงทางนั้น ก็คือผู้นั้นเองผู้ดำเนิน เข้าใจใหม่ ไปปิดตรงนั้นคือผู้นั้นแหละ ที่นี้สำหรับเราเองเป็นยังไง โลงไปเลย ถึงไม่กว้างก็โล่ง เอ้า เอาเลย นี่ละเรื่องราว ถึงได้ออกเวทีขึ้นเวทีละซี ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เราบริสุทธิ์ขนาดนั้นละ

คิดดูซิว่าเราจะมีเจตนาเอาเงินของพี่น้องทั้งหลายสมบัติต่าง ๆ ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เหล่านี้มาคิดเป็นราคาหรือเป็นเงินก็ดี แม้แต่หนึ่งบาทไม่เคยมีในหัวใจเรา ฟังซิ ขนาดนั้นนะ เรามีเจตนาที่จะอุ้มชาติบ้านเมือง ไหนจะมาหวังเพียงเงินหนึ่งบาทมีอย่างหรือใช้ไหม คนทั่วประเทศมีคุณค่าขนาดไหน เรายังจะมาหึงมาหวงมาหวังเอาเงินหนึ่งบาทสองบาทอยู่ไหม ตั๊ดไตพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศที่มารวมจุดอยู่นี้เป็นเงินหนึ่งบาทนี้ได้หรือ บอกว่าไม่ได้เลย เรียกว่าเด็ดขาดเลย นี่ละเรื่องของเราจึงบริสุทธิ์ตลอดมา

เราไม่มีจริง ๆ มีอะไรกับโลก เราช่วยโลกด้วยความเมตตาสงสารล้วน ๆ เพราะฉะนั้นใครจะมาโจมตีเราอย่าว่าแต่ปากมนุษย์นี้เลย เอาปากไหนก็มา ยกมาสามแดน โลกธาตุมาโจมตีเรา เหลวหมดเลย เพราะเราไม่มีที่ลับ ถ้าเราทุจริตปีนี้ฟุ้งมามันก็รับกันใช้ไหม เราไม่มีมันก็โล่งไปเลย ตกเหวตกบ่อตกก็ตกเขาเองพวกที่เขามาโจมตี โจมตีมากน้อยก็ชนเข้าไปหาตัวเอง กมฺมสฺสโกมฺหิ กรรมเป็นของเราผู้ทำทั้งดีทั้งชั่ว เป็นของเรา ๆ เมื่อเราไม่ทำความชั่วแล้ว ความชั่วที่ไหนดจะมาติดเรา ผู้ใดทำความชั่ว ก่อขึ้นมามันก็เกิดกับผู้นั้น ๆ ละซี นี่ละเราเชื่อธรรมเราเชื่ออย่างนี้นะ

จึงว่าอย่าว่าแต่ธรรมดานี้เลย ให้ยกมาสามแดนโลกธาตุมาโจมตีเรา จะไม่มีอะไรติดเราเลย จะไปติดผู้ก่อกวนทั้งนั้น เพราะเราไม่มี เรบอกเราไม่มี คิดดูจะตายอยู่เดี๋ยวนี้ยังตะเกียกตะกายเพื่อหาทองให้พี่น้องทั้งหลายให้ได้ ๑๐ ตัน เพื่ออะไรก็พิจารณาซิ ทอง ๑๐ ตันนี้เป็นความอบอุ่นเป็นลมหายใจของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติเลยไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย นี่เป็นอันดับหนึ่ง จากนั้นสมบัติรองกันไปก็คือดอลลาร์ และเงินสด เงินสดก็เห็นไหมนั่น เวลานี้ได้รับความสะดวกมากมายขนาดไหนเมืองไทยของเรา ไปหมดโรงร่ำโรงเรียน สถานพยาบาล คนทุกข์คนจนทั่วประเทศไทย ออกจากเงินของพี่น้องทั้งหลายทั้งนั้น เป็นอย่างนั้นนะ

เราไม่มีอะไรกับตัวของเรา คิดดูตั้งแต่สมบัติที่เขามาถวายเป็นส่วนตัวเรา เราไม่เคยสนใจ สตางค์ ๒ สตางค์ มากขนาดไหนก็ตามมันอยู่ข้างนอก มันรอจะออกอยู่แล้ว สำหรับเราบิดนวดมาวันหนึ่งเห็นไหม เต็มบาตร ๆ กินให้ตายมันก็ตายหลวงตาบัว แล้วจะไปหวังอะไรสมบัติเหล่านี้ ผู้ที่ยากจนเฉพาะประเทศไทยของเรามีอยู่ขนาดไหน ทั่วประเทศไทย ไม่เหลียวแล จะมาเหลียวแลตั้งแต่ฟุ้งของเจ้าของดูไม่ได้ว่างั้นเลยเรา

เพราะฉะนั้น แม้แต่จะจัดอาหารก็เหมือนกัน ดูชอกแซกซิกแซ็กดูตลอดเวลา มีตั้งแต่ไม่ไปดูบาตรพระเท่านั้นเอง แต่ก่อนดูตลอดน่ะบาตรพระ ทุกวันนี้อาหารมันก็ท่วมท้น ๆ จะไปดูหาอะไรเท่านั้นแหละ เราจึงไม่ดู แต่การแจกจะมีมากมีน้อยต้องเป็นธรรม ไม่เป็น

ธรรมไม่ได้ ผิด มีมากมีน้อยขอให้เป็นธรรมด้วยกัน มีน้อยก็กินน้อย มีมากกินมากเสมอ
กันหมด นี่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น เราถึงได้เอากันอยู่เรื่อยๆกับพระที่จัดนี้ส่งนั้น แยกนั้นแยกนี้
ถามเรื่อย ตรงนั้นเป็นยังไง ตรงนี้เป็นยังไง เพื่อความสม่ำเสมอ เราทำอย่างนี้ตลอดมา หัว
ใจมันโล่งด้วยความเป็นธรรม พูดไม่ได้อวดพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เราช่วยพี่น้องทั้งหลาย
เราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่คาดไม่ฝันว่าจะช่วยถึงขนาดนี้ เอาเต็มเหนี่ยวเลยเชียวนะ
ด้วยความบริสุทธิ์ใจล้วน ๆ ด้วย เราถึงได้ออกเต็มที่ ๆ ทุกอย่าง

เวลานี้ก็จิตใจมันก็ไปเกาะอยู่ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เวลานี้ยังขาดอยู่เพียง ๔ ตัน
กว่าเท่านั้น ไม่เหลือบอกว่าแรงที่พี่น้องชาวไทยเราจะอ้อมกัน มันได้ ๕ ตันกว่าแล้วเวลานี้ ถ้า
ได้อันนี้แล้วก็จะได้สมบัติอันล้ำค่าเข้าสู่หัวใจพี่น้องชาวไทย หายใจจะโล่งทั่วประเทศ นี่เรา
คิดเพื่อจุดนี้เราจึงได้บิบบินนะ หัวใจหลงตาบัวไม่ได้สนใจ ตายเมื่อไรไปเลย เราไม่เคยสน
ใจกับกองกระดูกอันนี้ เราพูดนี้พูดเพื่อชาติบ้านเมือง เราไม่ได้พูดเพื่อเรา อะไรไม่ได้เพื่อ
เรา ถ้าเป็นเพื่อเราเราไปนานแล้ว แยกทำไมอันนี้มันหนัก

การกินอยู่ป่วยหลับตื่นลืมตาอะไรมีแต่เรื่องของชั้นนี้ ๆ หัวใจนั้นตั้งแต่กิเลสขาด
สะบั้นลงไปมีเรื่องอะไรที่ไหนไม่เคยมี พูดตรง ๆ อย่างนี้นะ เพราะฉะนั้น จึงประมวลออก
มาได้ว่ากิเลสเท่านั้นเป็นตัวยุ่ง ตัวรบกวนที่สุด สร้างความทุกข์ให้สัตว์โลกมากน้อย มีแต่
กิเลสเท่านั้น พอกิเลสขาดสะบั้นลงแล้วไม่เห็นอันใดเลยที่จะมาแยบในจิตใจให้สร้างเหตุ
การณ์ขึ้นมาต่าง ๆ เราก็บอกว่าเราไม่เคยมีพูดจริง ๆ อย่างนี้ ได้ ๕๓-๕๔ ปีนี้มันไม่เคยมี
ตัวใดที่จะมาสร้างความยุ่งเหยิงวุ่นวายให้หัวใจเรานอกจากกิเลส กิเลสมันก็พังลงไปแล้ว
เห็นประจักษ์อยู่แล้ว มันก็ไม่เคยมี ที่เราติดดินนี้ก็ติดดินเพื่อโลกเพื่อสงสาร นี่ก็ติดดิน
เกี่ยวกับเรื่องชั้นนี้เท่านั้น พาอยู่ พากิน พาหลับ พานอนมีแต่ชั้นนี้กวตลอด ธรรมชาติ
นั้นมิอะไรกว ไม่มีเลย นั้นฟังซิ เห็นได้อย่างชัด ๆ อย่างนี้ เมื่อมันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องแล้ว
ไปเมื่อไหร่มันก็ได้เลย ทั้งปีวะเดียวหายเจ็บเลย

สมมุติประมวลมาแล้วก็มาอยู่ในชั้นนี้ ไม่อยู่ที่ไหน สมมุติข้างนอกมันก็ปล่อยเข้ามา
ๆ หมด จนหมดโดยสิ้นเชิง แต่สมมุติในชั้นนี้จะหมดโดยสิ้นเชิงก็จริง แต่ว่าความเกี่ยวโยง
กันระหว่างชั้นนี้ก็ยังมี เพราะฉะนั้น จึงต้องรับทราบกันในกิริยาเหล่านี้ที่แสดงออก เจ็บ
ท้องปวดหัว แสดงให้ทราบ ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างหิวกระหาย อยากหลับอยากนอน อยากอะไร
ๆ เจ็บนั้นปวดนี้มีแต่เรื่องชั้นนี้แสดงตัว เขาก็ไม่ได้บอกว่าเขากวนนะ ผู้รับทราบหากทราบ
ถ้าไม่มีอันนี้แสดงก็ไม่มีอะไรกว แน่ ๆ ก็เลยว่าเขากวนเฉย ๆ ความจริงเขาไม่ได้กวน ต่าง
อันต่างจริงอยู่แล้วกวนกันหาอะไร นี่ละเป็นอย่างนี้ ถ้ามีแต่ลำพังเราเราไปนานแล้วนะ รังไว้

หลายหนแล้ว เมื่อพอรังได้ก็รัง ถ้ารังไม่ได้แม้พระพุทธรูปเจ้าก็ยังไม่ตาย เราจะอวดพระพุทธรูปเจ้าเหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าได้ยังไง นี่ก็รังเอาไว้ ๆ พอช่วยบ้านเมืองเราเต็มกำลังความสามารถ พอหายห่วงแล้วก็ผิงเลยไม่เห็นยากอะไร

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พากันตั้งอกตั้งใจ เราพิจารณาแล้วโดยธรรม เราไม่สงสัยในการช่วยพี่น้องทั้งหลายด้วยอุบายวิธีการต่าง ๆ ทั้งด้านวัตถุและนามธรรม ได้แก่ธรรมภายในใจ เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีความสงสัยภายในใจเลย ดึงออกไปสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความสงสัยเราไม่มี เปิดโล่งเท่าไรก็ออกตามนั้น ๆ เราเป็นที่แน่ใจทุกอย่าง การนำพี่น้องทั้งหลายจึงได้นำเต็มเม็ดเต็มหน่วยเลย จึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน อย่าดีดอย่าดีนอย่าก็ดอย่ากัน อย่าขัดอย่าแย้งกัน ซึ่งเป็นการทำลายอวัยวะตนเอง เราอยู่เฉย ๆ เอมืดมาพินชาเราเป็นยังไง เราอยู่เฉย ๆ มันสบายไม่ใช่เหรอ แล้วเอมืดมาพินชาตัวเองเป็นยังไง มาทิ่มมาแทงอวัยวะตัวเองตรงไหน ๆ บ้างเล็กน้อย เป็นยังไงความทุกข์เกิดใหม่ เกิดในบุคคลคนนั้น

อันนี้เราเป็นลูกชาวไทยซึ่งเป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน คนนั้นเหยียดคนนี้แทงอย่างนี้เรียกว่าเอมืดมาพินชาอวัยวะของตัวเองคือคนทั้งชาติให้เอนให้เอียง ให้เจ็บให้ปวดแสบร้อนให้ทะเลาะเบาะแว้งกันนี้ใช้ไม่ได้นะ ขอให้พากันแก้ไขตัดแปลงเสียใหม่ ความรู้ใดที่เป็นข้าศึกต่อธรรมขอให้ปิดออก ความรู้อันนั้นคือกิเลสล้วน ๆ อยู่แล้ว กิเลสไปไหนจะขวางตัวเอง ขวางบ้านขวางเมือง ขวางตัวแล้วก็ขวางออกส่วนรวม ขวางทั่วโลกดินแดน มีแต่กิเลสเท่านั้นตัวกีดขวาง ธรรมท่านไม่ได้กีดขวางนะ ธรรมนี้ตรงไปตรงมา พระพุทธรูปสอนโลกด้วยธรรม สอนโลกให้พ้นจากทุกข์ไปด้วยธรรม ไม่ได้สอนโลกเพื่อโกยเอากิเลสมาเป็นคุณ เป็นประโยชน์ให้โลกได้พ้นจากทุกข์ไปได้ เพราะอำนาจของกิเลส ไม่เคยมีในพระพุทธรูปพระองค์ใด สอนใครมีแต่แก้กิเลสทั้งนั้น ไม่ได้บอกว่าสอนให้เสริมกิเลสนะ นี่ก็สอนพี่น้องทั้งหลาย ก็ไม่ได้เพื่อเสริมกิเลส

พอพูดอย่างนี้แล้วมันก็ไปสัมผัสที่ไปเมื่อเช้านี้ ออกไปดูกำแพง ครั้นมานี้ก็มาเห็นขามอันหนึ่ง มีช้อนวางอยู่ เราก็ไปจับขามนี้ขึ้น ขามนี้ดีอยู่หมด ช้อนก็วางอยู่ด้วยกัน เจ้าของกินแล้วเผ่นเลย มันคงไม่ลืมหูลืมตา มันชนต้นไม้ตายกันหมดทั้งโคตรทั้งแซ่มันเราก็ไม่รู้ละ คือมันไปแบบหลับตาไม่ได้มองดูสาระสำคัญว่าขามใบนี้กินแล้วเป็นยังไง ควรจะเอาไปเช็ดไปล้าง เก็บไว้เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป อย่างนี้มันไม่คิด มันกินแล้วมันก็ทิ้งมันไปเลย นี่ละเราไปเห็นเมื่อเช้านี้ เราไปจับพลิกดูอะไรก็ยังมี เราก็เลยจับมาแล้วก็ลงไปคลอง ไปบันไดนั้นลงไปล้างเรียบร้อยแล้วก็เดินมานี้ จึงมาวางให้พวกนั้นดู

ให้ดูกันทั่วโลกนะ เมืองไทยเราเป็นเมืองสุรุษสุร่ายเหลือประมาณเห็นชัด เมื่อเข้านี้เอาอันนี้มาเป็นการเทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายฟัง สุรุษสุร่ายมาก อะโรมากินแล้วทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ ไปไม่สนใจแล้วหาใหม่ การหาใหม่เป็นความดีความดีนั้น พอซื้อ ๆ พอหา ๆ มันเป็นความดีแล้วหรือ ถ้าเราประหยัดมัธยัสถ์เก็บสิ่งที่เรามีอยู่แล้วนี้ไว้ เช่นอย่างชามอันนี้เราล้าง เราไม่ต้องไปหาซื้อที่ไหนให้เสียเงินบาทเงินสตางค์ใช้ใหม่ นี่ เวลานี้เมืองไทยเรากำลังฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเพิ่มพูนมากขึ้น แต่ก่อนก็มีอยู่แล้ว

ให้ฟังเสียงธรรมนะ ท่านทั้งหลายฟังเสียงกิเลสจะจมไปเรื่อย ๆ เราอย่าเข้าใจว่าเราจะมีความสุขความเจริญรุ่งเรืองด้วยการสุรุษสุร่ายอย่างนี้ นี่คือทางแห่งความล่มจมให้จำเอาไว้นะ ทุกคนให้ประหยัดมัธยัสถ์ อย่าดีดอย่าดีน ของแต่ละโรงงาน ๆ เขาเอาออกมาที่โรงงานหนึ่งขายได้ทั่วประเทศไทยฟังซินะ เขาก็ลู่ลี้ลู่กลนดินเพื่อจะขายหารายได้มาเข้าโรงงานเขา โรงงานเขาก็มีปากมีท้องใช้ใหม่ละ ถ้าโรงงานเป็นไปไม่ได้คนงานในนั้นก็ทะเลาะแล้วแตกกัน โรงงานล้มเข้าใจหรือ เขาจะต้องหามาขาย

ไอ้เราก็โรงงานของเราแต่ละโรง ๆ ครอบครัวยุคของเราแต่ละครอบครัวยุคใหม่ คนของเราแต่ละคน ๆ เป็นผู้รับผิดชอบตัวเอง ครอบครัวยุคของเราเป็นครอบครัวยุคที่รับผิดชอบตัวเอง อะไรที่ควรจะทำแก่ตัวของเรา ครอบครัวยุคของเราด้วยการประหยัดมัธยัสถ์ ให้พากันพิจารณาให้ดี อย่าสุรุษสุร่ายที่เห็นมาแล้วนี้ดูไม่ได้นะ แล้วธรรมอย่างนี้ไม่มีใครสอนนะ ใครก็เกรงท่านเกรงใจเรา เราเกรงใจท่าน มีแต่กิเลสเกรงใจกัน แล้วสร้างฝันสร้างไฟเผาไหม้โลกให้เดือดร้อนไปตาม ๆ กัน ส่วนธรรมนี้สอนบอกอย่างนี้แล้ว คนจะไม่เดือดร้อน ธรรมท่านสอนถูกเข้าใจไหม

อย่าดีดอย่าดีนจนเกิดเหตุเกินผล มีควรรู้ใช้ ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างอย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมจนเกินเนื้อเกินตัว จะสร้างความทุกข์ความวุ่นวายให้แก่เราไม่มีประมาณ จำได้หรือยังทุกคนเวลานั้นนะ นี่ละศีลธรรมอยู่ที่ไหนมีประมาณ มีความรู้จักพอดี ถ้ากิเลสไปไหนไม่พอดีทั้งนั้นอะไร ๆ ไม่พอดีทั้งนั้นถ้าเรื่องของกิเลส มีแต่น้ำล้นฝั่ง ๆ ตลอดไปเลย ถ้าธรรมนี้พอดี ๆ ไปตลอด ๆ ให้นำมาใช้เป็นเครื่องกำจัดตัดแปลงตัวเองซึ่งเป็นตัวสุรุษสุร่ายคือเป็นเรื่องของกิเลสนั้นแหละ จำให้ดีนะ วันนี้พูดเท่านี้ จบแค่นี้ละ

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๙ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๐ บาท ๗๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๗๐ ดอลลาร์ นี่ละเพิ่มขึ้นมาอย่างนี้ ฝนตกทีละหยดละหยาดสามารถจะทำท้องฟ้ามหาสมุทรให้เต็มได้ เมื่อดอกไม้หยุดไม่ถอย อันนี้เราก็มาไม่ถอย เพียง ๑๐ ต้นไปไหนวะเวลานี้ก็ได้ ๕ ต้นกว่าแล้วยังเหลืออยู่เพียง ๔ ต้นกว่า ไม่พันเงื่อมมือของประเทศไทยเราซึ่ง

เป็นผู้รักชาติ สงวนชาติเป็นอย่างยิ่งอยู่แล้วไปได้เลย เอา ทุกคนนะ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ๕,๓๙๘ กิโล รวมทองคำกฐินเข้าด้วย ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑๖๑ กิโลครึ่ง จะครบจำนวน ๕๐๐ กิโล

ส่วนเงินที่เราฝากก็ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เวลานี้ยังไม่ได้แต่นะ คอยดูอันนี้เสียก่อน หากว่าทางนี้พอแล้วก็ไม่ไปแตะเงินจำนวนที่ฝาก เงินกฐินของเราที่ฝากไว้เพื่อกฐินอันนี้เป็นอันดับแรกนะ ๕๐๐ กิโลนี้เป็นอันดับแรก เมื่ออันนี้พอแล้วอันนั้นจะพักไว้ก่อน แล้วจะถอนออกมางวดหน้าเข้าใจไหม เราเผื่องวดหน้าเป็นงวด ๆ ไปจนกระทั่งถึง ๑๐ ตัน กรุณาให้ทราบตามนี้นะ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com